

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2023 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: st. sekr. sądowy Dominika Kołpa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 stycznia 2023 r. w Warszawie

sprawy H. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W.

o kapitał początkowy i wysokość emerytury

na skutek odwołania H. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 1 grudnia 2021r. , znak (...)(...)

z dnia 2 grudnia 2021r., znak: (...)

1. umarza postępowanie w zakresie roszczenia o zaliczenie do stażu pracy okresu od dnia 1 stycznia 1986r. do dnia 31 grudnia 1986r.,

2. zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że uwzględnia przy ustaleniu wartości kapitału początkowego oraz przy ustaleniu wysokości emerytury przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto za okres od dnia 1 stycznia 1986 r. do dnia 31 grudnia 1986 r. w kwocie 11.950 zł (jedenaście tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt złotych).

Sygn. akt VII U 86/22

UZASADNIENIE

w zakresie pkt 2. wyroku z dnia 17 stycznia 2023r.

W dniu 14 grudnia 2021r. H. P. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 1 grudnia 2021r. znak: (...) -2003 w sprawie odmowy ponownego ustalenia wysokości kapitału początkowego, wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie kapitału początkowego za rok 1986r., w oparciu o kwotę wskazaną w legitymacji ubezpieczeniowej, potwierdzoną świadectwem pracy. Ubezpieczona zaskarżonej w całości decyzji zarzuciła:

1. naruszenie art. 174 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez jego błędna wykładnię i ustalenie, że odwołującej nie został uznany staż pracy w roku 1986 r., z uwagi na poprawioną kwotę w legitymacji ubezpieczeniowej, w sytuacji, gdy w przedmiotowej sprawie powinien zostać wyliczony kapitał początkowy w oparciu o legitymację ubezpieczeniową oraz świadectwo pracy z dnia 9 marca 1993 r., z którego wynika, iż na dzień 31 stycznia 1987r. otrzymywała ona wynagrodzenie wg 9 kategorii zaszerogowania tj. 9.000 złotych plus premia do 25% oraz dodatek stażowy, co potwierdza kwotę wskazaną w legitymacji jako 11.950 złotych, które stanowi średniomiesięczne wynagrodzenie;

2. naruszenie przepisów postępowania, tj. naruszenie art. 7, art. 9, art. 77, art. 80, art. 107 §3 kodeksu postępowania administracyjnego; poprzez zaniechanie zebrania i w sposób wyczerpujący rozpatrzenia całego materiału dowodowego.

W uzasadnieniu ubezpieczona, wskazała, że organ odmówił uznania wynagrodzenia za rok 1986, z uwagi na poprawioną kwotę w legitymacji ubezpieczeniowej za rok 1986. Jednakże ze świadectwa pracy z dnia 9 marca 1993r. wynika, że ww. na dzień 31 stycznia 1987r. otrzymywała wynagrodzenie wg. 9 kategorii zaszeręgowania tj. 9.000 złotych plus premia do 25% oraz dodatek stażowy, co potwierdza kwotę wskazaną legitymacji jako 11.950 złotych, które stanowi średniomiesięczne wynagrodzenie. Ubezpieczona podniosła, że pracowała od 1978r., a zatem miała 8 lat stażu pracy. Minimalne wynagrodzenie za rok 1986 wynosiło 5.400 złotych, zaś średniomiesięczne 24.095 złotych. Tym samym kwota wskazana w legitymacji ubezpieczeniowej stanowi około 50% średniomiesięcznych zarobków, co pokrywa się z wynagrodzeniem uzyskanym przez ww. w innych latach pracy (odwołanie z dnia 9 grudnia 2021r., k. 3-6 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Uzasadniając swe stanowisko organ rentowy, wskazał, że 1986 rok jest zaliczony do stażu pracy jako okres składkowy, co wynika z wykazu wprowadzonych okresów ubezpieczonej. Kwota przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za 1986 rok wskazana w legitymacji ubezpieczeniowej nosi ślady poprawek i nie może być uwzględniona przez organ rentowy. Świadectwo pracy z dnia 9 marca 1992r. z tytułu zatrudnienia w Usługowej Spółdzielni Pracy (...) od 24 stycznia 1984r. do 31 stycznia 1987r. wskazuje wysokość wynagrodzenia na dzień zakończenia pracy. Ponadto wskazuje, iż premia przysługiwała do 25% (przy czym może to oznaczać, że nie została wypłacona w ogóle albo w niższej wysokości). Świadectwo pracy nie zawiera informacji o wysokości dodatku stażowego.

Organ podniósł, że jak wynika z orzecznictwa wszystkie składniki wynagrodzenia, które mają być przyjęte do podstawy wymiaru świadczenia muszą być ustalone w sposób pewny i niebudzący wątpliwości. Organ rentowy przyjął za sporny okres wynagrodzenie minimalne, wskazując że zgodnie z art. 15 ust. 2a ustawy o emeryturach, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy (odpowiedź na odwołanie, k. 10 a.s.).

W dniu 14 grudnia 2021r. H. P. złożyła analogicznej treści odwołanie od decyzji z dnia 2 grudnia 2021r. znak:(...)w sprawie odmowy prawa do ponownego obliczenia świadczenia z uwzględnieniem przeliczonego kapitału początkowego, wnosząc o jej zmianę również poprzez ustalenie kapitału początkowego za rok 1986r. w oparciu o kwotę wskazaną w legitymacji ubezpieczeniowej potwierdzoną świadectwem pracy. Uzasadnienie tego odwołania było tożsame z uzasadnieniem odwołania od decyzji z dnia 1 grudnia 2021r. znak: (...) -2003, również odpowiedzi organu rentowego na oba powyższe odwołania były w znaczącej części tożsame. Powyższa sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt VII U 87/22. Zarządzeniem z dnia 11 lutego 2022r. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie na podstawie art. 219 k.p.c. połączył sprawę o sygn. akt VII U 87/22 ze sprawą niniejszą celem ich łącznego rozpoznania pod sygn. akt VII U 86/22 (odwołanie z dnia 14 grudnia 2021r. k. 2-3, odpowiedź na odwołanie k. 9-9v, zarządzenie z dnia 25 listopada 2019 r. k. 11 – akta sprawy o sygn. VII U 87/22).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

H. P. urodzona w dniu (...) jest z zawodu specjalistą do spraw dostarczania i utrzymywania usług (...). Od dnia 5 września 1978r. do 18 stycznia 1984r. była zatrudniona w Zarządzie Ochrony i (...) Zespołów (...) w W. na stanowisku ogrodnika. Następnie od 24 stycznia 1984r. do 31 stycznia 1987r., który zawiera sporny okres 1986 roku, ubezpieczona pracowała w Usługowej Spółdzielni Pracy (...) na stanowisku magazyniera. Spółdzielnia produkowała parkiet, boazerię, wyroby drewniane. Wykonywano również usługi budowlane, glazurnicze. W tym czasie wynagrodzenie ubezpieczonej zmieniało się. Ubezpieczona otrzymywała wynagrodzenie zasadnicze oraz dodatkowo premię do 25%

i dodatek stażowy, który przysługiwał po 5 latach zatrudnienia. W świadectwie pracy wynagrodzenie zasadnicze określono wg 9 kategorii zaszerogowania tj. 9.000 złotych. W 1986 roku ubezpieczona dostawała dodatek stażowy. W legitymacji ubezpieczonej wynagrodzenie za rok 1986 zostało ono określone jako kwota 11.950 złotych. Zapis ten zawiera widoczną poprawkę. Z adnotacji wynika, że poprawkę naniósł pracownik kadr.

Następnie ubezpieczona była zatrudniona od 2 marca 1987r. do 31 maja 1992r. w Zakładzie Produkcji (...) na stanowiskach maszynistki i referenta-maszynistki. Od 2 czerwca 1992r. do 7 marca 1993r. była zarejestrowana w Urzędzie Pracy w W. jako bezrobotna i pobierała zasiłek z tytułu pozostawania bez pracy. W okresie od 10 marca 1993r. do 30 listopada 1993r. pracowała w Zakładzie (...) na stanowisku operatora komputera i montażystki. Od 3 grudnia 1993r. do 30 kwietnia 1994r. była ponownie zarejestrowana jako bezrobotna i pobierała za ten okres zasiłek. Od 1 maja 1994r. do 30 sierpnia 2021r. była zatrudniona w spółce (...) S.A. (następnie (...) S.A.) (kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych, świadectwa pracy, zaświadczenia z Urzędu Pracy, zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu – nienumerowane karty a.r., świadectwo pracy k. 4 a.r., legitymacja ubezpieczeniowa, zeznania ubezpieczonej k. 34-35 a.s.).

W dniu 31 sierpnia 2021r. H. P. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o emeryturę (wniosek o emeryturę z 31 sierpnia 2021r. –k. 1-3 a.r.).

W dniu 10 września 2021 r. organ rentowy wydał decyzję znak: (...) -2003, w której ustalił kapitał początkowy odwołującej na dzień 1 stycznia 1999r. w wysokości 99.993,96 zł. Do ustalenia kapitału początkowego został uwzględniony okres składkowy w ilości 20 lat, 1 miesiąca i 27 dni. Do obliczenia przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1017,00 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił m.in. okresu zatrudnienia od 1 września 1987r. do 11 września 1987r. i od 26 lipca 1993r. do 7 sierpnia 1993r., gdyż w tym okresie ubezpieczona przebywała na urlopie bezpłatnym oraz okresów od 1 czerwca 1992r. do 1 czerwca 1992r. i od 2 grudnia 1993r. do 2 grudnia 1993r., gdyż nie została opłacana za nie składka na ubezpieczenie społeczne (decyzja ZUS z 10 września 2021 r. – nienumerowane karty a.r.).

W dniu 14 września 2021r. organ rentowy wydał decyzję znak: (...) o przyznaniu emerytury ubezpieczonej od dnia 1 sierpnia 2021r. (decyzja ZUS z 14 września 2021r. – nienumerowane karty a.r.).

W dniu 8 listopada 2021 r. H. P. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o ponowne obliczenie świadczenia emerytalno-rentowego uwzględnieniem przedstawionych przez nią dokumentów potwierdzających wysokość osiągniętych przez nią wynagrodzeń w spornym okresie 1986 roku (wniosek z 8 listopada 2021r. – nienumerowane karty a.r.).

W dniu 1 grudnia 2021 r. organ rentowy wydał decyzję znak: (...) -2003, którą odmówił ubezpieczonej ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999r., ponieważ przedłożone dokumenty nie powodują zmiany wartości kapitału początkowego. W związku z powyższym w dniu 2 grudnia 2021r. organ rentowy wydał decyzję znak: (...), którą odmówił ubezpieczonej prawa do ponownego obliczenia świadczenia z uwzględnieniem przeliczonego kapitału początkowego (decyzje ZUS z dni 1 i 2 grudnia 2021 r. nienumerowane karty a.r.).

Od powyższych decyzji ubezpieczona H. P. złożyła odwołania, inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie z dnia 14 grudnia 2021 r. k. 3-6 a.s., odwołanie z dnia 14 grudnia 2021r. k. 2-5 – akta sprawy o sygn. VII U 87/22).

Wskazany stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie wymienionych dokumentów zgromadzonych w toku postępowania przed organem rentowym oraz postępowania sądowego, a także zeznań ubezpieczonej, które dotyczą zatrudnienia H. P. w spornym okresie w Usługowej Spółdzielni Pracy (...). Zeznania ubezpieczonej były spójne i zgodne z przedstawionymi przez nią dokumentami w szczególności z legitymacją ubezpieczeniową i świadectwem pracy. Stanowisko organu rentowego, odmawiające uwzględnienia w podstawie wymiaru wynagrodzenia wykazanego w 1986r. tj. 11.950,00 złotych opierało się na budzącym wątpliwości fakcie naniesienia poprawek w legitymacji ubezpieczeniowej H. P.. Sąd uznał natomiast za wiarygodne w tym zakresie zeznania ubezpieczonej, które są zgodne

z zgromadzonymi w sprawie dokumentami jak przedmiotowa legitymacja ubezpieczeniowa oraz świadectwo pracy z dnia 9 marca 1992r. Zeznania te i dokumenty potwierdzają wynagrodzenie ubezpieczonej w spornym okresie zatrudnienia. W zakresie dotyczącym istniejących w legitymacji poprawek, biorąc pod uwagę, że pozostałe dane zawarte w legitymacji i świadectwie pracy były prawidłowe, to należało uwzględnić te dokumenty w całości.

Sąd zatem, mając na uwadze powyższe nie znalazł podstaw do kwestionowania tych dokumentów ani zeznań ubezpieczonej. Z uwagi na to, że są spójne, zostały ocenione jako wiarygodne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie H. P. podlegało częściowo uwzględnieniu.

Analizując stanowiska stron procesu, w pierwszej kolejności należy wskazać, że w myśl art. 173 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2022r., poz. 504), zwanej dalej ustawą emerytalną, dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 ustawy, pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia, ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 ustawy dla osób w wieku 62 lat (art. 173 ust. 2). Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy (art. 173 ust. 3). Z kolei art. 174 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, przewiduje, że kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2 (art. 174 ust. 2).

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999r. (art. 174 ust. 3).

Organ rentowy na podstawie powyższych przepisów po rozpatrzeniu wniosku ubezpieczonej ustalił wartość kapitału początkowego. Spór w przedmiotowej sprawie powstał wobec nieuwzględnienia przez organ rentowy przy ustalaniu wartości kapitału początkowego wynagrodzenia wykazanego za 1986r. tj. kwoty 11.950,00 złotych. Z twierdzeń organu rentowego zamieszczonych w uzasadnieniu odpowiedzi na odwołania wynika, że przyczyną tego były naniesione poprawki w legitymacji ubezpieczeniowej, która wskazywała wysokość wynagrodzenia w spornym okresie tj. od 1 stycznia 1986 r. do 31 grudnia 1986r.

Z ustaleń poczynionych przez Sąd wynika, że H. P. składając wniosek o ponowne obliczenie kapitału początkowego w listopadzie 2021r. przedstawiła kserokopię legitymacji ubezpieczeniowej. Z dokumentu tego wynika, że w okresie od 1 stycznia 1986 r. do 31 grudnia 1986r. była zatrudniona Usługowej Spółdzielni Pracy (...) za przeciętnym miesięcznym wynagrodzeniem 11.950 złotych. Odwołująca na potwierdzenie powyższego do akt sprawy przedłożyła również kserokopię świadectwa pracy, którego oryginał znajduje się w aktach rentowych. Zgodnie z tym dokumentem była ona zatrudniona w Usługowej Spółdzielni Pracy (...) w okresie od 1984r. do 1987r. i otrzymywała wynagrodzenie w kwocie 9.000 złotych z premią do 25% i dodatkiem stażowym. Jak wynika z zeznań ubezpieczonej, której Sąd dał wiarę w 1986 roku otrzymywała już dodatek stażowy i premię, co wskazuje na uzyskiwanie przez nią przeciętnego wynagrodzenia w tym roku w kwocie 11.950 złotych.

Zasady określające sposób postępowania przed organem rentowym oraz dowody wymagane w tym postępowaniu określa rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011r. nr 237, poz. 1412). Zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia środkiem

dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wymaga przy tym zaznaczenia, że w postępowaniu sądowym w sprawach o świadczenia emerytalno-rentowe sąd nie jest związany takimi ograniczeniami

w dowodzeniu, jakie odnoszą się do organu rentowego w postępowaniu administracyjnym. Według art. 473 § 1 k.p.c. w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych nie stosuje się przed sądem przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu z zeznań świadków i z przesłuchania stron. Ten wyjątek od ogólnych zasad, wynikających z art. 247 k.p.c., sprawia, że każdy istotny fakt, może być dowodzony wszelkimi środkami dowodowymi, które sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 4 października 2007r., I UK 111/07). Pogląd wyrażony w cytowanym wyżej orzecznictwie jest uzasadniony tym, że z uwagi na upływ lat ubezpieczeni wnioskujący o przyznanie im prawa do świadczenia emerytalnego lub jego przeliczenie mogą napotkać pewne trudności w należyтым udokumentowaniu nie tylko przebiegu zatrudnienia czy też faktu otrzymywania konkretnych składników wynagrodzeń bądź ich wysokości, lecz również samej okoliczności zatrudnienia w danym zakładzie pracy. Praktyka orzecznicza zna zresztą wiele przypadków, w których dostęp ubezpieczonych do pełnych akt osobowych jest problematyczny. Przyczyną tego stanu rzeczy najczęściej jest likwidacja zakładu pracy, w którym ubezpieczony przed laty pracował, zagubienie dokumentacji w związku z krótkim termin jej obowiązkowej archiwizacji czy przejęciem zakładu pracy przez inny podmiot, lecz również niestaranne prowadzenie dokumentacji kadrowo-płacowej przez byłego pracodawcę. Ujemne konsekwencje związane z trudnościami w dokumentowaniu okresów składkowych czy też wysokości wynagrodzeń z lat odległych nie powinny jednak obciążać wyłącznie ubezpieczonych, przy czym nie można również odpowiedzialności za taki stan rzeczy przenosić w całości na Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Oznacza to, że w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udawdaniane wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego, z tym że zaliczenie nieudokumentowanych okresów składkowych do uprawnień oraz wzrostu świadczeń emerytalno-rentowych wymaga dowodów nie budzących wątpliwości, spójnych i precyzyjnych (zob. wyroki Sądu Najwyższego z 9 stycznia 1998r., II UKN 440/97 i z 4 lipca 2007r., I UK 36/07, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 30 października 2013r., III AUa 269/13; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 15 marca 2006r., III AUa 1096/05).

Kierując się powyższym Sąd ocenił, że zgromadzone w przedmiotowej sprawie dowody pozwalały na rozstrzygnięcie zgodnie z żądaniem ubezpieczonej. W ocenie Sądu z materiału dowodowego, obejmującego przede wszystkim dokumenty w postaci świadectwa pracy i legitymacji ubezpieczeniowej wynika fakt otrzymywania przez ubezpieczoną wynagrodzenia we wskazywanej przez nią kwocie w spornym okresie.

Omówione okoliczności mogą budzić pewne zastrzeżenia co do wartości dowodowej wymienionych dokumentów z uwagi na istniejące w legitymacji ubezpieczonej naniesione poprawki, niemniej jednak, zdaniem Sądu, nie przekreślają jej wiarygodności. Należy podkreślić, że skreślenia te wynikają prawdopodobnie z błędów obliczeniowych i są nieznaczne, zaś przy pod tymi poprawianymi cyfrowymi adnotacjami, widnieje niepoprawiana słownie wpisana tożsama wartość wysokości wynagrodzenia, zaś pozostałe dane zawarte w legitymacji są prawidłowe. Wobec powyższego w ocenie Sądu należało uwzględnić te dokumenty w całości. Ponadto Sąd miał na uwadze, że świadectwo pracy i adnotacja w legitymacji zostały podpisane i opatrzone pieczęciami zakładu pracy. Ze świadectwa pracy z dnia 9 marca 1993r. wynika, że ubezpieczona w spornym okresie otrzymywała wynagrodzenie wg. 9 kategorii zaszerogowania tj. 9.000 złotych plus premia do 25% oraz dodatek stażowy, co potwierdza kwotę wskazaną w legitymacji jako 11.950 złotych.

W rozważanym przypadku dowody potwierdzające wynagrodzenie ubezpieczonej w spornym okresie to nie tylko wspomniane dokumenty, ale także zeznania ubezpieczonej, które wraz z dokumentami dają spójny obraz przebiegu zatrudnienia i sposoby obliczania i zmian wynagrodzenia przez nią otrzymywanego. Ubezpieczona w swoich zeznaniach wskazała, że w 1986r. jej przeciętne miesięczne wynagrodzenie wynosiło 11.950 złotych. Jak wskazała

w 1986r. otrzymywała już dodatek stażowy, który przysługiwał po 5 latach pracy. Z uwagi na rozpoczęcie pracy w 1978 roku miała ona zaliczone do stażu pracy już 8 lat. Przedstawione przez nią okoliczności są zgodne i spójne z dokumentami: świadectwem pracy i legitymacją ubezpieczeniową.

W oparciu o wskazane wyżej okoliczności Sąd Okręgowy zważył, że odwołanie H. P. zasługuje na uwzględnienie w zakresie uwzględnienia przy ustalaniu wartości kapitału początkowego oraz przy ustalaniu wysokości emerytury przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego brutto za okres od dnia 1 stycznia 1986r. do dnia 31 grudnia 1986r.

Wobec powyższego Sąd w punkcie 2. wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone decyzje i uwzględnił przy ustaleniu wartości kapitału początkowego oraz przy ustaleniu wysokości emerytury przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto za okres od dnia 1 stycznia 1986 r. do dnia 31 grudnia 1986 r. w kwocie 11.950 zł. Natomiast w punkcie 1. wyroku, co do którego nie złożono wniosku o uzasadnienie, Sąd umorzył postępowanie w zakresie roszczenia o zaliczenie do stażu pracy okresu od dnia 1 stycznia 1986r. do dnia 31 grudnia 1986r.